

ke vurderingen af, om hun havde været udsat for en voldtægt. Udredningen understregede, at det afgørende må være spørgsmålet om, hvorvidt gerningsmanden ikke havde respekteret kvindens »nej« og havde brudt hendes modstand gennem fysisk eller psykisk tvang. Kränkelsen af hendes personlige og seksuelle integritet blev anset som uacceptabel.«²¹⁾

Betænkningen indeholdt også en skærpelse gennem afskaffelsen af den mildeste paragraf om seksuel tvang (våldförande), idet disse handlinger blev opgraderet til voldtægt.

I Sverige er hovedbestemmelsen i dag straffelovens bestemmelse, som lyder: »Den som tvingar en kvinna till samlag genom våld eller genom sådant hot, som innebär trängande fara, skall för våldtäkt dömas till fängelse i minst sex månader eller högst tio år eller, om omständigheterna är synnerligen mildrande, till fängelse i högst fyra år.«

Retspraksis ligger ofte på 8 til 10 måneders betinget fængsel ved førstegangsforbrydelser. I gentagelsestilfælde er straffen oftest fra 1½ til 3 års ubetinget fængsel.

Norge

Det norske Storting ændrede i 2000 straffelovens bestemmelser om voldtægt på flere punkter.²²⁾ Norsk lovgivning indeholder mere detaljerede beskrivelser af gerningsindholdet end dansk lovgivning. Loven indeholder bestemmelser om mindstestrafte, bl.a. en mindstestraf på 2 års fængsel, hvis voldtægten fører til samleje, eller hvis gerningsmanden har gjort offeret bevidstløst for at opnå seksuel omgang. Ved særlig grove voldtægter kan der idømmes fængsel i indtil 21 år. Det gælder således, hvis voldtægten er begået af flere i fællesskab, på særlig smertefuld eller krænken- de måde, hvis gerningsmanden tidligere er straffet for tilsvarende forbrydelse, eller hvis offeret dør eller får betydelig skade på legeme eller helse som følge af handlingen. Seksuelt overførbart sygdom regnes altid som betydelig skade efter denne bestemmelse. Voldtægten straffes, hvis den er uagtsom, med fængsel indtil 5 år, der dog kan forhøjes op til 8 år i de grove tilfælde.²³⁾

USA

Voldtægt straffes efter enkeltstaternes straffelove. Straffen kan variere fra kortvarige frihedsstraffe til dødsstraf, afhængigt af forbrydelsens alvor. Mest almindeligt er mellemlange eller langvarige fængselsstraffe på 6 år eller mere.

Storbritannien

Straffen kan variere inden for rammerne fra en bøde og op til livsvarigt fængsel, idet retten selv fastsætter straffen ud fra forbrydelsens alvor. Mest almindeligt er, at der idømmes fængselsstraf, i langt de fleste tilfælde under 10 års fængsel.

New Zealand²⁴⁾

New Zealand er på mange måder et land, der kan sammenlignes med Danmark. Dog har man på kriminalitetsbekæmpelsens område tradition for væsentligt hårdere straffe end hos os, og der er forholdsvis mange fængslede personer.

Man er i New Zealand bl.a. optaget af cost-benefit-analyser, der forsøger at klarlægge de økonomiske følger af forbrydelse og straf, bl.a. ved at sammenholde de udgifter, samfundet afholder ved en skarpere politimæssig indsats og en mere konsekvent indespærring af forbrydere med de udgifter, ofrene og samfundet spares for ved, at forbrydere effektivt hindres i at begå nye forbrydelser. Det har i den offentlige debat ført til krav om, at forbrydere, der jævnlige begår alvorlige og meget omkostningskrævende forbrydelser, i videst muligt omfang bør holdes indespærret gennem meget lange tidsrum for at skåne medborgere og samfundet for de rædsler og de økonomiske tab, der ellers lides.

New Zealands parlament og domstole har reageret på offentlighedens bekymring over voldsforbrydelser ved at forhøje strafferammerne og forlænge fængselsstraffene. Dette er sket over en årrække ved flere forskellige lovindgreb siden 1985. I 1987 gennemførtes en lovændring, der sikrer, at gerningsmænd til alvorlige voldsforbrydelser ikke kan søge om prøveløsladelse. I 1993 gennemførtes en regel, der gav domstolene adgang til i sager, hvori der er idømt livsvarigt fængsel eller forvaring for alvorlige voldsforbrydelser, at fastsætte som et strafvilkår, at prøveløsladelse tidligst kan ske enten efter afsoning af 10 års fængsel eller indtil 3 måneder før fængselsstraffens udløb, dersom fængselsstraffen er kortere end 10 år.

En anden lovændring i 1993 indførte en forhøjelse af strafferammer for de værste seksuelle overgreb såsom voldtægt fra 14 års fængsel til 20 år.

Disse lovændringer har ført til en forlængelse såvel af de idømte straffe som af den faktiske afsoningstid. I årene fra 1984 til 1986 var den gennemsnitligt idømte straf for voldtægt 4 år og 3 mdr. I 1991-1993 udgjorde straffen 5 år og 11 mdr. I 1994-1996 var de idømte straffe i gennemsnit øget til 7 år og 4 måneder. Afsoningstiden er – bl.a. på grund af lovændringerne i 1993 – ikke meget kortere end de idømte straffe.